

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Záviskou v právní věci

žalobce: O. N.

zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyněm
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, Moravská Ostrava, 702 18 Ostrava

o žalobě ze dne 13. 7. 2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2017, č. j. MSK 32617/2017, ve věci přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení předmětu řízení

1. Žalobce byl uznán vinným z přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb.,
o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů účinných ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterých se měl dopustit tím, že

Shodu s prvopisem potvrzuje

dne 18. 11. 2016 v 6:00 hodin na silnici I. třídy č. 67, v Karviné, starý autobusový záliv, ze
směru od obce Český Těšín

směrem k obci Karviná, řídil z nedbalosti motorové vozidlo tovární značky Škoda Octavia, RZ X v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod vlivem, jelikož vyšetřením hladiny alkoholu v krvi metodou plynové chromatografie a Widmarkovou zkouškou byla zjištěna hladina alkoholu v krvi ve výši 0,51 g/kg. Tímto jednáním porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. Za uvedené jednání mu byla uložena podle § 125c odst. 5 písm. c) a odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu sankce, a to pokuta ve výši 10 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců. Dále byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1000 Kč stanovené podle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb. ve lhůtě do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

2. Správní orgán I. stupně, Magistrát Města Karviné, odbor správní, rozhodl o vině žalobce dne 18. 1. 2017 rozhodnutím pod č. j. MMK/190836/2016, sp. zn. MMK/190836/2016/07 tak, jak uvedeno v 1. odstavci odůvodnění tohoto rozsudku, a žalobci byla uložena sankce uvedená rovněž v 1. odstavci odůvodnění tohoto rozsudku. Správní orgán I. stupně vycházel ze spisové dokumentace obsahující úřední záznam s přílohou a poučením a evidenční kartu řidiče, jakož i výsledky dechových zkoušek a výsledek lékařského vyšetření, dále správní orgán I. stupně vycházel ze znaleckého posudku č. 2430 vypracovaného znalcem v oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství Prof. MUDr. M. H., Csc.
3. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodnutí Magistrát Města Karviné ze dne 18. 1. 2017, č. j. MMK/190836/2016 změnil co do skutkového výroku, když dospěl k závěru, že hladina alkoholu byla u obviněného (žalobce) zjištěna v hodnotě 0,29 g/kg alkoholu v krvi, když upřednostnil výsledky zkoušek dechu, jež byly časově blíže přestupkovému jednání než laboratorní zkouška, a co do uložené sankce tak, že pokutu snížil na 5000 Kč a trest zákazu činnosti snížil na 7 měsíců, ve zbytku odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný obšírně vyjádřil k jednotlivým odvolacím námitkám, přičemž ani jednu nehodnotil jako důvodnou, neboť shodně jako správní orgán I. stupně, dospěl k závěru, že odvolatel (žalobce) se předmětného přestupku dopustil. Žalovaný se však již neztotožnil se správním orgánem I. stupně v otázce popisu skutku a s tím související uložené sankce.

Obsah žaloby

4. Žalobce se proti napadenému rozhodnutí vymezil ve dvou následujících bodech: (i) podle žalobce panují o otázce prokázání jeho viny pochyby, neboť lze pochybovat o relevanci naměřených hodnot, když u žalobce se muselo jednat o zvýšenou „fyziologickou hodnotu alkoholu“, protože žalobce nevykazoval žádné známky opilosti; (ii) nebyla naplněna materiální stránka předmětného přestupku, když vzhledem k naměřenému množství alkoholu, která neměla jakýkoli vliv na reakce a schopnosti žalobce.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že zopakoval argumentaci napadeného rozhodnutí, přičemž zdůraznil, že hladina alkoholu v krvi 0,29 g/kg (po odečtu) není rozhodně marginální, protože

Shodu s prvopisem potvrzuje

nemůže být pochybnost o naplnění materiální stránky. Mimo vyjádření k žalobě žalovaný též vyjádřil souhlas s tím, aby soud o věci rozhodoval bez nařízení jednání.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

6. Dne 23. 12. 2016 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 16. 12. 2016 a předvolání k ústnímu jednání na 18. 1. 2017. Součástí předvolání byla řada poučení o právech

účastníka řízení včetně poučení dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) – o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Součástí správního spisu je následující:

- úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky ze dne 18. 11. 2016, č. j. KRPT-262139/PŘ-2016-070306, pořízený PČR Karviná, včetně příloh – poučení;
 - výstup z analyzátoru alkoholu v dechu Dräger č. ARHH 0142 ze dne 18. 11. 2016 s výsledky 0,53 ‰ v čase 06:08:08 a 0,51 ‰ v čase 06:14:08;
 - protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem ze dne 18. 11. 2016, ve kterém je uvedeno, že vzorek krve byl odebrán dne 18. 11. 2016 v čase 6:55 a vyšetřen dne 22. 11. 2016 s výsledkem 0,51 g/kg;
 - kopie ověřovacího listu č. 7051-OL-D1341-16 analyzátoru alkoholu v dechu Dräger č. ARHH 0142 ze dne 12. 8. 2016;
 - výpis z evidence řidičů žalobce ke dni 16. 12. 2016;
 - protokol o ústním jednání ze dne 18. 1. 2017, na kterém byly provedeny listinné důkazy;
 - znalecký posudek č. 2430 vypracovaný znalcem v oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství Prof. MUDr. M. H., Csc ze dne 30. 10. 2009;
 - rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání dopravného přestupku ze dne 18. 11. 2016 vydané pod č. j. MMK/190836/2016, sp. zn. MMK/190836/2016/07.
7. Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 15. 2. 2017 blanketní odvolání, přičemž bylo doplněno podáním ze dne 27. 1. 2016 a dne 28. 1. 2016 bylo předloženo k rozhodnutí Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje. Součástí správního spisu je též žalobou napadené rozhodnutí žalovaného.

Právní úprava

8. Podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu řidič *nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.*

Shodu s prvopisem potvrzuje

9. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.*

Právní posouzení věci samé

10. Krajský soud nejprve posoudil zákonné náležitosti žaloby a konstatoval, že žaloba byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž není žaloba ve smyslu § 68 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nepřipustná. Poté Krajský soud přezkoumal důvodnost žaloby v souladu s ustanovením § 75 s. ř. s., v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Neshledal přitom vady, např. podle § 76 odst. 2 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.
11. Soud po přezkoumání správních spisů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, když nepřisvědčil žádné z žalobních námitek žalobce. K jednotlivým námitkám pak soud uvádí následující:
12. Krajský soud připomíná, že pro naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu není rozhodující, do jaké míry byl řidič alkoholem ovlivněn. Důležité je pouze to, že u něj byl alkohol zjištěn (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č. j. 8 As 59/2010-78, kde Nejvyšší správní soud zdůraznil zásadu tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel). Prokáže-li správní orgán byť jen marginální přítomnost alkoholu v krvi obviněného a tato skutečnost je zapříčiněna požitím alkoholického nápoje, jsou bez dalšího naplněny znaky skutkové podstaty předmětného přestupku. Ke spolehlivému zjištění minimálního množství alkoholu v krvi u řidiče dojde při zohlednění možné odchylky měření přístroje (0,04 g/kg) a fyziologické hladiny alkoholu v krvi (0,2 g/kg), která může být způsobena jinými vlivy než přímým požitím alkoholu (např. přirozená hladina alkoholu v krvi, požití léčivých přípravků či ovocného kompotu). Jsou-li tyto hodnoty odečteny od výsledku dechové zkoušky, děje se tak ku prospěchu řidiče. Pokud tedy žalobce nadýchal více než 0,24 g/kg alkoholu v dechu je nutno [při vyloučení dalších možných vlivů (kontaminaci dutiny ústní, jež vede ke zkreslení výsledku dechové zkoušky), k čemuž se je užito opakování dechové zkoušky za dodržení podmínek stanovených v pracovním postupu Českého metrologického institutu – srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68] dospět k závěru o naplněnosti materiální stránky skutkové podstaty předmětného přestupku.
13. Krajský soud vyšel při posuzování daného případu především z té skutečnosti, že zákonná úprava v České republice vychází z tzv. nulové tolerance k hladině alkoholu v organismu řidiče. Tento závěr byl opakovaně judikaturou Nejvyššího správního soudu potvrzen. Z konstantní judikatury lze odkázat např. na shora odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze

Shodu s prvopisem potvrzuje

dne 21. 9. 2010, č. j. 8 As 59/2010-78, kde soud konstatoval, že „v České republice platila a platí zásada tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel. Prokáže-li správní orgán právně konformním způsobem přítomnost alkoholu v krvi obviněného a tato skutečnost je zapříčiněna požitím alkoholického nápoje, jsou (za dalších předpokladů) naplněny znaky skutkové podstaty přestupku dle § 22 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích [poznámka: aktuálně podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu]. Krajský soud dále vyšel z ustálené judikatury ohledně společenské škodlivosti jednání naplňujícího znaky předmětné skutkové podstaty Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 5. 2016, č. j. 10 As 173/2015-32 uvedl, že „společenská škodlivost stěžovatelova jednání v souzeném případě spočívala v ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, a to v důsledku řízení vozidla pod vlivem alkoholu. Zákonodárce tím, že v § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu zakotvil nulovou toleranci hladiny alkoholu při řízení vozidla, zároveň definoval zájem společnosti na tom, aby řidiči neřídili vozidla pod vlivem alkoholu. Jednání v rozporu s touto povinností je totiž potenciálně způsobit ohrožit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Každé porušení této povinnosti je nutné považovat za společensky škodlivé, a tudíž naplňující materiální stránku správního deliktu. Při úvaze, byl-li spáchán přestupek podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, se nerozlišuje míra škodlivosti takového jednání ve smyslu rozlišování řidičových schopností bezpečně vozidlo ovládat. Z hlediska zavinění postačí, dopustil-li se řidič takového jednání alespoň v nevědomé nedbalosti. [...] Pro naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu proto není rozhodující, do jaké míry byl řidič alkoholem ovlivněn (to je ryze individuální záležitost), ale postačuje, že ovlivněn byl, tj. že v jeho těle byl přítomen alkohol.“

14. S ohledem na výše uvedené je argumentace žalobce týkající se míry ovlivnění jeho řidičských schopností v návaznosti na zjištěnou hladinou alkoholu v jeho organismu právně irelevantní. Pro naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu postačuje, že v těle stěžovatele byla průkazně zjištěna přítomnost alkoholu.“
15. A konečně krajský soud se plně ztotožňuje s posouzením naplnění materiální stránky, jak ji žalovaný popsal v napadeném rozhodnutí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konkrétně uvedl, že *alkoholem ovlivněné osoby špatně odhadují vzdálenosti, mají kratší reakční dobu, citelněji se poddávají únavě, přeceňují své schopnosti apod.* Přestože se popsané jevy mohou v intenzitě, podle hladiny alkoholu, různit, je nepřijatelné, aby byl jen hrozilo riziko zhoršení řidičských schopností, a tak jakákoli nenulová hladina alkoholu po výše popsaném odečtu představuje naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, jak podrobně popsáno výše.

Závěr a náklady řízení

16. Závěrem pak soud konstatuje, že správní orgány se dostatečně ve svém odůvodnění vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí je přezkoumatelné a zákonné. Správní orgány správně provedly právní kvalifikaci správního

Shodu s prvopisem potvrzuje

deliktu, když řádně odůvodnily naplnění skutkové podstaty. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

17. Ze všech výše uvedených důvodů tedy krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), aniž by nařizoval jednání podle ust. § 51 s. ř. s. zamítl a ztotožnil se se závěrem správních orgánů.
18. O náhradě nákladů řízení rozhodoval krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. s přihlédnutím k tomu, že procesně úspěšnému žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady, které by přesahovaly jeho obvyklou úřední činnost, nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 10. ledna 2018

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně